

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΜΗΝΥΤΩΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΣΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

Σύνταξις καὶ Διαχείρισις
Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 55.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ Α. ΡΟΚΚΟΣ

Τακτικοὶ συντάκται οἱ ὑφ' ἡγήται
Β. Γκίτζης, Ε. Κυτταριόλος, Κ. Λούρος,
Τ. Μηταυρῆς, Γ. Παπαδασυλείου
Σ. Τσάκωνας, Α. Παπαπαναγιώτου,
Μ. Σακκώραφς καὶ Γ. Φιλαρετόπουλος.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχμαὶ 10
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1ης
Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
οἱ καθ' ἡγήται τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου

Γ. ΒΑΦΑΣ . . . Θ. ΖΑΓΜΗΣ
Ε. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ . . . Ν. ΚΑΛΙΚΟΥΝΗΣ
Μ. ΚΑΤΣΑΡΑΣ . . . Ν. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνταποκρίται καὶ ἀντιπρόσωποι
τοῦ «Ἱατρικοῦ Μηνύτορος» ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Ἐν Αἰγύπτῳ . . . Δ. Κεφαλόπουλος. (Κάιρον)
Ἐν Βουλγαρίᾳ . . . Θ. Παπάζογλους. (Péshtera)
Ἐν Γαλλίᾳ . . . Χρ. Δάλλας. (Παρίσιος)
Ἐν Ἰταλίᾳ . . . Α. Νιφοράτος. (Νεάπολις)
Ἐν Κρήτῃ . . . Ι. Λαμπάκης. (Χανιά)
Ἐν Κύπρῳ . . . Γ. Σταυρινίδης. (Λευκωσία)
Ἐν Κων(πόλει) . . . Ν. Γαληνός. (Pera ὁδ. Σόφιαλη)
Ἐν Μακεδονίᾳ . . . Ζ. Σαββαρίκας. (Θεσσαλονίκη)
Ἐν Ρουμανίᾳ . . . Δ. Κ. Λέκκας. (Cetate)
Ἐν Σερβίᾳ . . . Α. Σταματινάδης. (Βελό)
Ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ, Χίρ καὶ Μιτυλήνῃ. Πρακτορεῖον
Βραχνοῦ καὶ Μανρογιάννη ἐν Σμύρῃ. 19. Ma-
dama Han. 19.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. Τὰ ἱατρικὰ σω-
ματεῖα. Ἀρθρον τῆς Διευθύνσεως.
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ. Εἰδικὴ
Νοσολογία. Ἡ καταπολέμησις τοῦ κοιλιακοῦ
τύφου ὑπὸ R. Koch. — Παιδιατρικὴ. —
Χειρουργικὴ. — Εἰδικὴ Νοσολογία. —
Συφυλοδολογία. — Πρακτικὴ Ἱατρικὴ. —
Θεραπευτικὴ. — Σύνταγμα. — Εἰδήσεις. —
Καταχωρήσεις. — Ποικίλα.
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ
ΙΑΤΡΙΚΗ. Ἡ Νεοετικὴ Νοσηρότης.

ΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ

ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ὅτε εἰσερ-
χόμεθα εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ «Ἱατρικοῦ Μηνύτορος»
θὰ προβῶμεν εἰς σπουδαιοτάτας και-
νοτομίας καὶ προσθήκας εἰς τὸ ἡμέ-
τερον φύλλον, αἵτινες θὰ καταστήσωσι
τὸν «Ἱατρικὸν Μηνύτορα» ὄργανον
ιατρικὸν καὶ δημοσιογραφικὸν πρῶ-
της γραμμῆς καὶ σινάμα ἀναπόσπα-
στον ἐντρυφήμα καὶ ὁδηγὸν παντός
ιατροῦ. Οἱ δὲ συνδρομηταὶ τοῦ 1904
θέλουσιν ἀπολαύει πολλῶν ὠφελειῶν,
ἃς προσεχῶς θέλομεν ἀναγράψῃ.

Ἡ Διεύθυνσις

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Παρακολουθῶν τις τὰς ἐν τῷ ἡμέ-
τερῳ φύλλῳ δημοσιευόμενας ἐργα-
σίας τῶν Ἱατρικῶν Σωματείων ἀν-
τιλαμβάνεται φανερώς ὅτι τρία εἶναι
τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἱατρικὰ Σωμα-
τεῖα, τῶν ὁποίων ἐκτίθεται ἡ δοῶσις
καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία. Τὰ
σωματεῖα ταῦτα εἶναι ἡ Ἱατρικὴ
Ἑταιρία Ἀθηνῶν καὶ αἱ δύο τῆς
Κων(πόλεως). Ἐχόντες τὸ εὐνύχημα
νὰ λαμβάνωμεν τακτικὰς περιλήψεις
τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐν Κων(πόλει) ἱα-
τρικῶν τούτων κέντρων παρὰ φιλοπό-
νου] μέλους αὐτῶν, διορῶμεν εἰς
ταύτας καὶ ἀναγνωρίζομεν μετ' εὐ-
χαριστήσεως ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
ἐπιτελεῖται ἐπιστημονικὴ ἐργασία πολ-
λοῦ λόγου ἀξία καὶ ἱκανὴ ν' ἀμαν-
ρώσῃ τὸ γόητρον ἄλλων ἐταιριῶν.

Παρατηροῦμεν ἀναγινώσκοντες ὅτι
ἅπαντες οἱ αὐτόθι συνάδελφοι, καὶ
ιδίως οἱ ὁμοεθνεῖς, ἀμιλλῶνται ἐπι-
στημονικῶς, ἐργάζονται κατ' ἰδίαν
καὶ προσκομίζουν πολλὰς ὠφελείας
τῇ Ἱατρικῇ Ἐπιστήμῃ κατὰ τοιοῦ-
τον τρόπον, ὥστε πᾶς τις θεωρεῖ κα-
θ' ἡκόν του νὰ ἀπονεύμῃ ἐπιβαλλόμε-
νον ἔπαινον καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὸν
θαυμασμόν αὐτοῦ.

Τὸ δὲ μᾶλλον εὐχάριστον ὅτι αἱ
ἐργασίαι τῶν σωματείων τούτων ἐνε-
κεν τοῦ μεγίστου ζήλου καὶ τῆς προ-
θυμίας τῶν μελῶν αὐτῶν ἐπὶ τρίμη-
νον μόνον παύουσι τὰς ἐργασίας των
ἵνα ἐπαναλάβωσι ταύτας μετὰ πλειο-
τέρας ζήσεως.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα λαμβάνουσι χώραν
ἐν Κων(πόλει) παρ' ἡμῖν ἡ Ἱατρικὴ

Ἑταιρία ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν ἀπραγεῖ
καὶ ὑστερεῖ ἀρκούντως ἀπὸ ἐπιστη-
μονικῆς ἀπόψεως, ἐργασίας καὶ δρά-
σεως τῶν σωματείων τούτων.

Παραβάλλον τις τὸν πληθυσμὸν
τῶν ἐν Κων(πόλει) συναδέλφων μετ'
τὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅστις οὐδ'
εἰς τὸ ἡμῖν φθάνει, ἔχων δ' ὑπ'
ὄψει ὅτι αὐτόθι δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε
Πανεπιστήμια ἄξια τοῦ προσορισμοῦ
των, οὐδὲ παρέχονται ἐφθόνως τὰ
πρὸς ἐργασίαν ἀπαιτούμενα μέσα,
ἐξάγει συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐν τῇ πό-
λει μας Ἱατρικὴ Ἑταιρία παρουσιάζει
στασιμότητα, ἂν μὴ κατάπτωσιν,
καταληφθεῖσα ὑπὸ διακαοῦς τάσεως
πρὸς ἀδράνειαν, ἥτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς
παράλυσιν.

Τὰ αἷτια βεβαίως τὰ προκαλέ-
σαντα τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστα-
σιν εἶναι γνωστά, ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ
ἀποσκορακισθῶσι ταῦτα ἵνα τὸ σωμα-
τεῖον ἀνυψωθῇ, καὶ ἀνέλθῃ εἰς τὴν προ-
σήκουσαν αὐτῷ ἀκμὴν, καταλάβῃ δὲ
τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν ἄλλων θέσιν
ὑπὸ ἔποψιν δράσεως, ἐργασίας καὶ τά-
ξεως. Ἀτυχῶς ὀλίγας ἐλπίδας ἔχο-
μεν διὰ τοῦτο, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι τ'
ἀπαρτίζοντα τὴν Ἱατρικὴν Ἑταιρίαν
μέλη ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ὑπὸ σοβα-
ρωτέραν ἔποψιν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ
καθ' ἡκόν ἔχουσι νὰ σκεφθῶσι διὰ τὰ
μέσα, αἵτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀνύψω-
σιν τοῦ γόητρον αὐτῆς. Ἄλλως μὴ
πράττοντες τοῦτο θέλει εἶσθαι περιτ-
τὸν καὶ τὸ νὰ ὑφίστανται μέλη,
δεδομένου ὄντος ὅτι τὰ καθήκοντα
τῶν μελῶν δὲν περιορίζονται οὔτε εἰς
τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκάστοτε προεδρείων,
οὔτε εἰς τὰς προσωπικὰς καὶ ἐμπα-

Ἐντριβαὶ τρεῖς τῆς ἡμέρας.

(Mois Médical).

Κατὰ τῶν νυκτερινῶν ιδρώτων.

Ἄτομος Hutchisson παρέχει.

Tanin 1 gr. 20
Acétate de morphine 8 03
Pour 8 pilules
2 - 4 δι' ἡμέρας

Θεραπεία τοῦ ἐκζέματος.

Ἄτομος Desprez συνιστᾷ

Acide gynocardique 25 milligr.
Extrait de gentiane 75 —
Extrait de houblon 75 —
Pour une pilule

Δύο δι' ἡμέρας αὐξάνοντες μέχρι τῶν 12.

(Le Mois Méd)

Κατὰ τῆς τοπικῆς ὑπεριδρώσεως

Ἄτομος Heusner συνιστᾷ διὰ βάμβακος ἔμπούσεις τῆς ἀκολούθου συνταγῆς.

Baume de Pérou 1 gramme
Acide formique 5 —
Hydrate de chloral 5 —
Alcool 100 —
Poudre de digitale) aa 0 gr. 05
» de scille)
calomel
Extrait aqueux d'ergot
de seigle 0,10
Excipient q. s.
Pour une pilule N° 15.

Πέντε δι' ἡμέρας ἐπὶ τριήμερον ἐκτὸς τῶν γευμάτων.

(Le Mois Thérapeutique 15 Mars 1903).

Διουρητικὸν μίγμα.

Teinture de digitale (aa 40 gr.
Extrait aqueux d'ergot)
Acide gallique 5 —
Bromure de potassium (aa 10 gr.
Eau de laurier - cerise)
Sirop de cerises 400 —
Oxymel scillitique 515 —
M. S. A.

Τρία κοχλιάρια μικρὰ δι' ἡμέρας εἰς πινυλάνην σπάρτων.

MALADIES des VOIES URINAIRES

SANTALOL

CAPSULES

d'Essence de Santal, Cinnaméine, Salol et Camphre.

MONTAGU

Nouvelle formule antiseptique guérissant radicalement, en quelques jours, et sans crainte de récurrence, la

BLENNORRAGIE

sous toutes ses formes, même les plus rebelles.

Dose. — 3 à 10 Capsules, par jour, 2 ou 3 avant chaque repas.

PARIS — MONTAGU, 13, Rue des Lombards, ET DANS TOUTES LES PHARMACIES.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰ. Μπίστης. — Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας πρό τινων ἡμερῶν πρὸς ἐγκατάστασιν ὁ φίλος συναδέλφος κ. Ἰ. Μπί-

στης. Ὁ εἰδικὸς οὗτος ὀφθαλμίατρος ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν ἐν Κων)πόλει ἐργασθεὶς ἀπέκτησε διὰ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς περὶ τὴν ὀφθαλμολογίαν πείρας του ἐπὶ ζῆλον ἐν τῷ κέντρῳ τούτῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ θέσιν, διὰ δὲ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν ἀξιόλογον ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του ἐκτίμησιν.

Ὁ κ. Μπίστης ἐγκαθιστάμενος πλέον ἐν τῇ πόλει μας δι' Ἀκαδημαϊκωτέρων ὁρᾷσιν εἵμεθα βέβαιοι ὅτι τάχιστα θέλει περιβληθῇ ὑπὸ τῶν συναδέλφων καὶ τοῦ κοινοῦ διὰ τῆς ἀρμοζούσης αὐτῷ ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως.

Τ. Παπαδόπουλος. — Πρό τινων ἡμερῶν ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισιῶν καὶ Λονδίνου ὅπου μετέβη χάριν εἰδικωτέρων σπουδῶν ὁ φίλος συναδέλφος κ. Τ. Παπαδόπουλος. Γνωρίζοντες πρό πολλοῦ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τοῦ κ. Παπαδόπουλου καὶ τὸν πρὸς τὴν ἐπιστήμην ζῆλον του εἵμεθα βέβαιοι ὅτι θέλει ὁρᾷσιν ἐπαξίως τῶν κόπων αὐτοῦ.

Αἱ ἀνακριβεῖαι τῆς στατιστικῆς

Τοῦ κ. Γ. Φωκᾶ

Σπουδαιόταται ἀποκαλύψεις.

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Ἱατρικοῦ Μηνύτορος».

Ἡ φιλαλήθεια καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ σοβαρότης τῆς ὑμετέρας ἱατρικῆς ἐφημερίδος μᾶς πείθουσιν ὅτι θέλετε δεχθῆναι καὶ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῇ τὰ κατωτέρω, ἅτινα ἐγράψαν πρὸς ἀναίρεσιν ἀνακριβειῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Φωκᾶς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑμετέρῳ σὺλλῳ καὶ ἀλλαχοῦ στατιστικὴν τῶν ἐγχειρήσεων, ἃς ἐνήργησεν ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ ἔπραξε δὲ τοῦτο, ὡς ὁ ἴδιος λέγει, ὅπως γνωστὸν ὅτι καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελῶνται ἐγχειρήσεις, αἵτινες πρὶν (πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ κ. Φωκᾶ δὴλ.) ἐθεωροῦντο ἀποκλειστικὸν μονοπώλιον πολυτελεστέρων θεραπευτηρίων· δυστυχῶς ὅμως δὲν μᾶς ὑποδεικνύει τίνας ἐκ τῶν ἐγχειρήσεων τῆς στατιστικῆς του δὲν εἶχον ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν προκατόχων του Μαγγίνα, Γαλθάνη, καὶ Καλλιωνίδου, διότι ἡμεῖς ἐρευνήσαντες τὴν στατιστικὴν του ἐπέσθημεν ὅτι ὁ κ. Φωκᾶς «γλαῦκος ἐς Ἀθήνας κομίζει» διότι ὅλαι αἱ γενόμεναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειρήσεις, ἐξετελοῦντο καὶ ὑπὸ τῶν ῥηθέντων προκατόχων του καὶ μάλιστα μετὰ πολλῶν μείζονος ἐπιτυχίας.

Ἐδεῖξάμεν ἀδιαφορίαν μέχρι τοῦδε καὶ ἀφίσταμεν τὸν κ. Φωκᾶν νὰ διαφημίσῃ τὸ ἐμπόρευσμά του ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, σεβήρων καθημερινῶς εἰς τὸ κοινόν, εἴτε ὑπὸ τύπον εὐχαριστηρίων, εἴτε ἀνακοινώσεων ἐπιτυχῶν ὅλων κοινῶν ἐγχειρήσεων, τόσα, ὅσα δὲν ἐγράψαν διὰ τοῦς ἀειμνήστους Ἀρεταῖον καὶ Γαλθάνην καθ' ὅλην τὴν μακρὰν αὐτῶν χειρουργικὴν ὁρᾷσιν, διότι ἡ τοιοῦτου εἶδους διαφήμισις εἶναι ζητήμα ἐπιστημονικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐκάστου ἀξιοπρεπείας, προκειμένου ὅμως περὶ ἐπιστήμων στατιστικῶν, καὶ μάλιστα διδασκτικῶν κλινικῶν, ἐπιβάλλεται ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐκαστος δ' ἡμῶν ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐλέγχῃ τὸν παρορῶντα αὐτὴν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Φωκᾶς ἀναφέρει ὅτι 9 μόνον ἔσχε θανάτους εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐγχειρηθέντας, τὰ ἐπίσημα ὅμως βιβλία τοῦ νοσοκομείου ἀναφέρουσιν ὡς θανόντας ἐν τῇ κλινικῇ του τοὺς ἑξῆς, κατ' ὄνομα, ἡλικίαν καὶ ἡμέραν θανάτου.

1) Λαμπρινὴ Ζήκου ἐτῶν 19 ἐκ Μακεδονίας, εἰσῆλθε τῇ 18ῃ 7)βρίου 1902 πόσχουσα ἐκ λευκοῦ ὄγκου τοῦ γόνατος, ἐγένετο διέκκρισις τοῦ γόνατος τῇ 24ῃ 7)βρίου, θάνατος τῇ 30)8)βρίου

2) Ἰωάννης Καλοφάτης ἐτῶν 30, ἐκ Σύρου. Ὑδατὶδες τοῦ περιτοναίου, ἐγχειρήσεις τῇ 7ῃ)12 καὶ θάνατος τῇ 8ῃ)12 902.

3) Ἡλίας Τόγκας ἐτῶν 23 ἐκ Μεσσηνίας. Λίθος τῆς κύστεως, ἐγχειρήσεις διὰ κυστεοτομίας ὑπερηλικῆς τῇ

3ῃ)10, θάνατος τῇ 6ῃ)10 902.

4) Νικόλαος Μαρινόπουλος ἐκ Τροικῆς ἐτῶν 13. Κάταγμα τῆς κνήμης ἐπιπλεγμένον, ἀκρωτηριασμός, θάνατος τῇ 3ῃ)10 902.

5) Ἀναστάσιος Τσεβᾶς 25. Κορώνη. Ἀπόστημα τοῦ ἥπατος, ἐγχειρήσεις, θάνατος τῇ 17ῃ)1 903.

6) Ἀνδρέας Τσακαρόλας 55. Πόρος. Ὄγκος τοῦ λάρυγγος, ἐγχειρήσεις θάνατος τῇ 5ῃ)1 903.

7) Ἀντ. Κωνσταντίνου 65. Λίθος τῆς κύστεως, λιθοτριψία, θάνατος αὐθημερόν.

8) Διονύσιος Παπαδημητρίου, 35. Καζακλάρ. Χολαγγεΐτις, ἐγχειρήσεις, θάνατος μετὰ 48 ὥρας τῇ 11ῃ)1 903.

9) Κλέρα Ἰωαννίδου 40. Ἐλβετίας. Σαλπινγίτις, ἐγχειρήσεις, θάνατος μετὰ 48 ὥρας τῇ 23ῃ)1 903.

10) Βασίλειος Γιαννιόπουλος 13 ἐκ Μεσσηνίας περιεσφιγμένη βουβωνοκλήλη, ἐγχειρήσεις θάνατος τῇ 11ῃ)4 903.

11) Ἀρτεμισία Εὐσταθίου 27. Αἴγιον πάθησις μήτρας, λαπαροτομή, θάνατος.

12) Δημήτριος Πουλάκος. 55. Βουβωνοκλήλη περιεσφιγμένη, ἐγχειρήσεις, θάνατος τῇ 5ῃ)7 903.

13) Χαρίκλεια Χρηστάκη 40. Σύμη. Ἰνομύωμα τῆς μήτρας, λαπαροτομία, θάνατος μετὰ 4 ἡμέρας τῇ 25ῃ)8 903.

14) Ἰωάννης Διονυσόπουλος ἐτῶν 43. Πήλιον. Ὑδροκλήλη. Ἐγχειρήσεις, θάνατος.

15) Νικ. Παπαντᾶκης. Καρκίνος τῆς γλώσσης καθ' ὑποτροπὴν, ἐγχειρήσεις, θάνατος.

Οἱ 15 οὗτοι ἔθανον μετὰ ἐγχειρήσεων ἐνεργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Φωκᾶ. Ἀπέθανον ὅμως καὶ οἱ ἐπόμενοι δι' οὓς δὲν ἀναφέρεται ἂν ἐγένετο ἐγχειρήσεις ἢ οὐ. δὴλ. οἱ

16) Δημ. Τούντας 24. Ἄνδρος. Τραῦμα τῆς κοιλίας διαμπερές.

17) Μανώλης Πετροῦτσος. 71. Σπέτσαι. Θλάσεις πολλαπλαῖ τοῦ κορμοῦ.

18) Κωνστ. Γεωργίου 45. Θλάσεις κατὰ τὴν κεφαλὴν.

19) Ἀχιλλεὺς Κεχαγιάς 14. Ἀθήναι. Τραῦμα τοῦ ὥτακος διὰ πυροβόλου.

20) Διονύσιος Μαρῖνος 24. Ζάκυνθος. Αἱματοουρία συνεπεία τραύματος κατὰ τὴν νεφρικὴν χώραν.

Ἐκτὸς τούτου ὁ φέρων τὸν τοῦ αἰσθητοῦ diverticule καὶ ἀναφερόμενος ὡς ἰαθεὶς ἐξῆλθε φέρων συρίγγιον, ἐκ τοῦ ὁποίου βέβησαν ὅλα τὰ λαμβανόμενα ὑγρά.

Ἦδη τίνα νὰ πιστεύσῃ τις κύριε Διευθυντὰ, τὸν κ. Καθηγητὴν, ἢ τὰ ἐπίσημα τοῦ Νοσοκομείου βιβλία, ἐξ ὧν οὗτος ἐξήγαγε τὴν στατιστικὴν του; Ὅποιαν δὲ σημασίαν δύνανται ν' ἀποδώσῃ πρὸς ἀλήθειας ἐπιστήμων, ἢ ὁποῖαν ἐπιστημονικὴν χρῆσιν νὰ κάμῃ τοιοῦτων στατιστικῶν οὕτω πῶς γραφομένων;

Ἐρωτῶμεν προσέτι τὸν κ. Φωκᾶν νὰ μᾶς εἴπῃ τίνας ἦσαν οἱ χειρουργοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐδειλίαν νὰ ἐγχειρήσωσιν τὴν περιεσφιγμένην ἐκείνην κήλην, καὶ ὀφείλει νὰ εἴπῃ τοῦτο, ὅπως μὴ ῥίπτῃ καθ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν χειρουργῶν τοιαῦτα πάθη βέλη, αὐτὸς, ὅστις μερμυῶν ὡς φαίνεται περὶ τῆς στατιστικῆς του ἡννήθη νὰ ἐγχειρήσῃ συγγενῇ τοῦ τραχήλου κύστιν καὶ ἐξεδίωξε τῆς κλινικῆς του τὴν πάσχουσαν κήλην, τὴν ὁποῖαν ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου κ. Βάθης εἰσέγαγεν εἰς τὴν κλινικὴν του κ. Ζαίμη, ὅπου ἐγχειρηθεῖσα ἰάθη. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίσει, ὡς φαίνεται μερμυῶν περὶ τῆς στατιστικῆς του διέταξε καὶ μετέφερον εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Καραμήτσα τραυματίαν διὰ μαχαίρας κατὰ τὸν ὥτακος, διότι τῷ ἐπῆλθε πνευμονία, ὡς ὁ κ. καθηγητὴς διέγνωσεν, ἀλλ' ὁ ἐπιμελητὴς τῆς κλινικῆς κ. Γαβαλάς ἀφοῦ δις ἀπεσφόδῃσεν τὸν κίνδυνον διὰ παρακεντήσεως καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ὕγρου, ἐκρίνευ ἀναγκασιότατην καὶ διέταξε τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ κ. Ζαίμη, ὅπου γενομένης θωρακοσχάσεως ἰάθη.

Ταῦτα κ. Διευθυντὰ ἐγράψαν χάριν τῆς ἀληθείας. ἂν δὲ ὁ καθηγητὴς κ. Φωκᾶς νομίσῃ ὅτι ἀδικεῖται ὡς μᾶς ἀπαντήσῃ ἀποδεικνύων τοῦτο, καὶ τότε πρῶτον ἡμεῖς θέλομεν χαρῇ ὅτι ἐπλανήθημεν πιστεύοντες ὅτι ὁ καθηγητὴς κατέπεσε τῆς θέσεως, εἰς ἣν πρέπει νὰ ἴστανται οἱ ἀληθεῖς ἐπιστήμονες καὶ μάλιστα καθηγηταὶ Πανεπιστημίου· μὴ ἀπαντήσῃ ὅμως δι' ἀνακριβειῶν, διότι τότε θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ τῷ εἴπωμεν ὀνομαστὶ ποίας πρωτοτύπους ἐγχειρήσεις ἐξετέλεσεν.

★★

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ἌΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.